

Απόφαση Π.Ε. NAP, Σεπτέμβρης 2016

1.10.16

Βασικά αποσπάσματα από την ΑΠΟΦΑΣΗ της Π.Ε. του NAP για τη Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 24 Σεπτεμβρίου 2016

A. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

1. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συνεχίζει αταλάντευτα την εφαρμογή της αστικής επίθεσης με εργαλείο το τρίτο μνημόνιο, καθώς και τα 2 προηγούμενα. Δεν πρόκειται για μια κυβέρνηση «που δεν θέλει, αλλά εφαρμόζει», «που στεναχωριέται για αυτά που ψηφίζει». Όλες τις οι πρωτοβουλίες, ακόμα και αυτές που επιχειρεί επικοινωνιακά να διαφημίσει ως «φιλολαϊκές», αποτελούν **βασικά εργαλεία των σύγχρονων αναδιρθρώσεων του συστήματος για την υπέρβαση της κρίσης του**. Για παράδειγμα, οι 100.000 θέσεις στα νέα προγράμματα «απόκτησης εργασιακής εμπειρίας» (οκτάμηνα, νέα voucher, ΟΑΕΔ, κλπ), διαμορφώνουν το εργασιακό περιβάλλον των ελαστικών και κακοπληρωμένων θέσεων εργασίας, δηλαδή τη πλήρη προσαρμογή της εργαζόμενων της νέας εργατικής βάρδιας, αλλά και των υπάρχοντων εργαζομένων, στη σύγχρονη εργασιακή γαλέρα. Στο θέμα της αδειοδότησης των καναλιών, πέρα από την αναδιάταξη των επιχειρηματικών συμφερόντων και της σχέσης τους με το πολιτικό προσωπικό (τη λεγόμενη *νέα διαπλοκή*), αυτό που καταγράφηκε στη λαϊκή συνείδηση, για μια «αριστερή» κυβέρνηση, είναι ότι, για να έχεις δικαίωμα χρήσης των δημόσιων τηλεοπτικών συχνοτήτων πρέπει να ανήκεις στην ελίτ της αστικής τάξης, διαθέτοντας εκατομμύρια και διασυνδέσεις με τις τράπεζες. Τα ίδια συμβαίνουν στο χώρο της υγείας π.χ. με την προώθηση της ιδιωτικό - οικονομικής λειτουργίας και των ελαστικών εργασιακών σχέσεων (δες και νοσοκομείο Σαντορίνης), ενώ τη μετατροπή του επιδόματος ανεργίας σε επιδότηση της εργοδοσίας δεν θα μπορούσαν να τη προωθήσουν ούτε οι κυβερνήσεις Παπαδήμου και Σαμαρά.

Στα ζητήματα της δημοκρατίας και των λαϊκών ελευθεριών, το υποτιθέμενο στοιχείο διαφοροποίησης της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, τα όσα έγιναν μέσα στο καλοκαίρι έριξαν και το τελευταίο φύλο συκής. Ο εγκλωβισμός των προσφύγων σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και η εφαρμογή της αντιδραστικής συμφωνίας ΕΕ - Ελλάδας - Τουρκίας, οι επεμβάσεις-εκκενώσεις της αστυνομίας το κατακαλόκαιρο στις καταλήψεις αλληλεγγύης στους μετανάστες (Θεσ/νίκη), η απαγόρευση εισόδου της ANΤΑΡΣΥΑ σε χώρους φύλαξης μεταναστών, τα σχέδια αντιδραστικής θωράκισης του συστήματος με το ξεκίνημα της διαδικασίας Συνταγματικής αναθεώρησης, η αστυνομοκρατία στη ΔΕΘ και η δίκη Σακκά - Σεϊσίδη, είναι ορισμένα μόνο από τα βήματα που κάνει η παρούσα κυβέρνηση στη διαμόρφωση ενός *ολοένα και βαθύτερου αντιδημοκρατικού πλαισίου*.

Η επίθεση λοιπόν θα συνεχιστεί σε όλα τα μέτωπα. Στα οικονομικά (κατασχέσεις, πλειστηριασμοί, φορολογική αφαίμαξη, ακρίβεια με πολύ πιθανά και νέα μέτρα ενόψει της «αξιολόγησης»). Στην παιδεία, με την αντικειμενική μεταρρύθμιση Φίλη. Στις ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου, όπου η κυβέρνηση βάζει πωλητήριο ακόμη και στο νερό. Σημειωτέον ότι σε όποια ΔΕΚΟ ή άλλη επιχείρηση πωλείται δεν θα ισχύουν οι ισχύουσες συμβάσεις και η μονιμότητα. Στην προώθηση της εμπορευματοποίησης της Υγείας. Στη καταστροφή μικρομεσαίων στρωμάτων της πόλης και μικροαγροτών και πάνω από όλα με τη νέα αντεργατική τομή που θα επιχειρηθεί

(εργασιακό, κ.α.).

Σε αυτό το διάστημα η κυβέρνηση πήρε τη πρωτοβουλία της λεγόμενης «συνόδου του Νότου» των χωρών της ΕΕ, προσπαθώντας να αξιοποιήσει τόσο τις υπαρκτές αντιθέσεις που οξύνονται μετά το Brexit και να παρουσιάσει μια εικόνα πρωτοβουλιών «αλλαγής της ΕΕ». Έχει ιδιαίτερη σημασία να σημειώσουμε το βασικό πολιτικό στίγμα της παρέμβασης του ΣΥΡΙΖΑ, όπου πέρα από τη φιλολογία περί τέλους της λιτότητας, είναι η αποφυγή και άλλων Exit και προπαντός η «σωτηρία» της ΕΕ....

Όλα αυτά ενισχύουν με ξεκάθαρο τρόπο την εκτίμησή μας για το χαρακτήρα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. **Πρόκειται για κυβέρνηση εφαρμογής και σταθεροποίησης του «μνημονιακού» κεκτημένου, προωθητή όλων των βασικών αντιδραστικών τομών που έχει ανάγκη ο εγχώριος και διεθνής καπιταλισμός σε όλα τα επίπεδα.** Πρόκειται για κυβέρνηση που έχει τη στήριξη βασικών κέντρων της εγχώριας αστικής τάξης, παρότι βέβαια ο ενδοαστικός ανταγωνισμός οξύνεται και πλήττει και την κυβέρνηση, όπως δείχνουν και οι εξελίξεις γύρω από το διαγωνισμό για τις τηλεοπτικές άδειες, ενώ βεβαίως απολαμβάνει την υποστήριξη και των διεθνών ιμπεριαλιστικών μηχανισμών, της ΕΕ, του ΔΝΤ και των ΗΠΑ. Ωστόσο, οι αντιπαραθέσεις που οξύνονται στο έδαφος της καπιταλιστικής κρίσης σε διεθνή κλίμακα και εντός της ΕΕ, για το θέμα του πολέμου, του προσφυγικού και του χρέους, θα την κλυδωνίζουν συνεχώς.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να βαφτίσει το κρέας-ψάρι με την επικοινωνιακή της τακτική και τη προσπάθεια διαμόρφωσης μιας εικόνας «προστασίας των ασθενέστερων». *Αυτή η γραμμή δεν πρέπει να υποτιμηθεί.* Για παράδειγμα, για ευρύτερα τμήματα της κοινωνίας το γεγονός ότι οι καναλάρχες πλήρωσαν για τις άδειες, σε σχέση με τις προηγούμενες κυβερνήσεις οι οποίες δεν έκαναν τίποτα για αυτό, είναι μια διαφορά. Τα «οκτάμηνα» για έναν νέο άνθρωπο που είναι για χρόνια άνεργος είναι μια «ανάσα». Συνολικότερα, όλες οι πρωτοβουλίες της κυβέρνησης εντάσσονται και πατάνε πάνω στο δόγμα «δεν υπάρχει άλλος δρόμος».

Παρόλα αυτά, η προσπάθεια της κυβέρνησης συγκρούεται με την πραγματικότητα η οποία, για ολοένα και πλατύτερα λαϊκά στρώματα, γίνεται δυσκολότερη. Μια ματιά να ρίξει κανείς στις ουρές της ΔΕΗ και της ΕΥΔΑΠ για τις ρυθμίσεις, καταλαβαίνει την τραγική κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει μεγάλα τμήματα της Ελληνικής κοινωνίας. Ο ΕΝΦΙΑ, η εμπορευματοποίηση των πάντων, οι απαράδεκτες περικοπές στις συντάξεις, η καταβύθιση των μισθών, η ανεργία και η μερική κακοπληρωμένη απασχόληση, οι οποίες σαρώνουν, όπως δείχνουν και τα επίσημα στοιχεία διαμορφώνουν, μια τραγική κατάσταση για την ε.π., τη νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Δεν είναι τυχαίος, σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες, ο όγκος των ψυχοφαρμάκων που καταναλώνονται στην Ελλάδα σήμερα. Η κατάσταση αυτή θα διαμορφώσει αργά ή γρήγορα, μαζικές αντιδράσεις. **Η μαζική συσπείρωση της φετινής συγκέντρωσης και πορείας στη ΔΕΘ εκφράζει τη δυνατότητα για μια αντιστροφή της κατάστασης, καταρχήν στις πρωτοπορίες του μαζικού κινήματος και της μαχόμενης αριστεράς. «Εκπροσωπεί» μια γενικότερη έκφραση των τάσεων διαμαρτυρίας και οργής, οι οποίες αναπτύσσονται.**

Βεβαίως, ο συσχετισμός παραμένει αρνητικός όπως εκτιμούσαμε στην απόφαση του πανελλαδικού σώματος (θέση 8). Η κυβέρνηση έχει ακόμα την ανοχή πλατιών λαϊκών στρωμάτων και αυτό για 3 κυρίως λόγους: **α)** Η εναλλακτική κυβερνητική λύση Κ. Μητσοτάκη δεν μπορεί να πείσει και θυμίζει στο λαό τα έργα και τις ημέρες των προηγούμενων. **β)** Επικρατεί ακόμη απογοήτευση σε πλατιά κοινωνικά στρώματα για τη κατάληξη της ελπίδας για μια ορισμένη φιλολαϊκή λύση, η οποία μεταφράζεται σε αδυναμία να γίνει κάτι άλλο από διαχείριση **γ)** Η αριστερά στην πράξη είτε ενισχύει, με τον τρόπο της, αυτή την απογοήτευση, όπως κάνει το ΚΚΕ με το «δεν μπορούν να υπάρξουν άμεσα σημαντικές κατακτήσεις και να ανατραπεί η επίθεση», ή με τη λογική των συνταγών αλλά ΛΑΕ («πραγματική αριστερή κυβέρνηση» και αλλαγή νομίσματος), είτε και από τάσεις και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που περιορίζεται στο κίνημα, χωρίς πολιτικό σχέδιο, πρόγραμμα και προσπάθεια συγκρότησης υποκειμένου ανατροπής. Ωστόσο, η περαιτέρω προώθηση των μνημονίων

και των αναδιαρθρώσεων, με τις τραγικές τους συνέπειες, θα οξύνουν τις αντιδράσεις και θα φέρουν την κυβέρνηση μπροστά σε ογκούμενα κύματα διαμαρτυρίας. **Ακριβώς πάνω σε αυτό το πλαίσιο, εντείνεται ολοένα και περισσότερο η αναζήτηση, τόσο μέσα στις αριστερές πολιτικές πρωτοπορίες, όσο και μέσα στο κόσμο του μαζικού κινήματος και το ευρύτερο αριστερόστροφο αντιμνημονιακό ρεύμα, για το τι και πως μπορεί να γίνει διαφορετικά.** Σε χιλιάδες ανθρώπους που μετατοπίστηκαν από το ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και σε κόσμο που δεν καλύπτεται από την λογική του ΚΚΕ, έχουν προκύψει βαθύτερα ερωτήματα και αναζητήσεις σε ριζοσπαστική κατεύθυνση. Στο μεγαλύτερο κομμάτι αυτού του δυναμικού αμφισβητούνται πλέον βαθύτερα οι διαχειριστικές και ρεφορμιστικές απαντήσεις, χωρίς ωστόσο να έχει κερδηθεί ακόμη και σταθερά από το επαναστατικό ρεύμα.

Στη φάση που είμαστε δεν βαραίνει κυρίως η υποταγή στο υπό διαμόρφωση Ευρώ - μνημονιακό καθεστώς, δηλαδή στη σταθεροποίηση και "κανονικότητα" των αντεργατικών - αντιλαϊκών τομών, αλλά η *δυσκολία να ξαναπιαστεί το νήμα της αναγκαίας εργατικής - λαϊκής αντεπίθεσης, λόγω της κατάστασης του μαζικού κινήματος και της αριστεράς.* Η κατανόηση των αναγκών συγκρούσεων «για να σκιστούν τα μνημόνια», ταυτόχρονα με τη μη συγκρότηση ενός ισχυρού κοινωνικό - πολιτικού μπλοκ που θα αποτελέσει στην πράξη το υποκείμενο μιας τέτοιου βάθους σύγκρουσης, επιδρά καθοριστικά και στην αναντιστοιχία των αντιστάσεων και των αγώνων, όπως φάνηκε και όλο το τελευταίο διάστημα. Δεν πρέπει να υποτιμήσουμε καθόλου το κίνδυνο, αν αυτή η κατάσταση μονιμοποιηθεί, να οδηγηθούμε σε μια πραγματικά βαθύτερη ήττα. Ωστόσο, **αν θέλουμε να συμβάλλουμε στην αντιστροφή αυτής της τάσης οφείλουμε να πρωταγωνιστήσουμε σε αυτό που λείπει, δηλαδή την διαμόρφωση ενός ισχυρού κοινωνικό - πολιτικού μπλοκ της ανατροπής, που για μας συγκροτείται μέσα από τη διαλεκτική ανάπτυξη και διασύνδεση του νέου κομμουνιστικού φορέα, του αντικαπιταλιστικού μετώπου - πόλου και του αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής.** Είναι γεγονός ότι ένα τέτοιο μπλοκ δεν μπορεί να συγκροτηθεί τελικά ερήμην μαζικού κινήματος. Ωστόσο, ως οργάνωση οφείλουμε να μάθουμε να εργαζόμαστε προς αυτή τη κατεύθυνση και σε συνθήκες σαν τις τωρινές, έχοντας συναίσθηση ότι η δουλειά μας για τη συγκρότηση της πρωτοπορίας σε όλα τα επίπεδα θα μπορέσει να συμβάλει πρωταρχικά και σε ένα νέο γύρο μαζικών αντιδράσεων και αγώνων.

2. Παράλληλα, βρισκόμαστε σε φάση όξυνσης των πολεμικών αναμετρήσεων στην ευρύτερη περιοχή. Η επέμβαση στις, υπό Κουρδική επιρροή, περιοχές της Συρίας από την Τουρκία με πρόσχημα το χτύπημα του ISIS, η παραμονή των Ρώσικων στρατευμάτων στη Συρία και η παραπέρα εμπλοκή των ΗΠΑ, της Ε.Ε. και του NATO, συσσωρεύει ένα *εξαιρετικά επικίνδυνο πολεμικό μίγμα*, ενώ η ανακωχή που είχαν συμφωνήσει ΗΠΑ - Ρωσία κατέρρευσε. Πολύ περισσότερο που ο ανταγωνισμός ΗΠΑ/NATO - Ρωσίας εντείνεται, ιδίως μετά την απόφαση της πρόσφατης συνόδου του NATO για εγκατάσταση βάσεων σε Βαλτικές χώρες, Ρουμανία κ.λπ. Ταυτόχρονα, η αστάθεια στην ευρύτερη περιοχή (π.χ. Λιβύη) συνεχίζεται. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και σε αυτόν τον τομέα συνασπίζεται με τους «εταίρους» στο NATO και την ΕΕ (περαιτέρω ανάπτυξη του Ευρωστρατού συμφωνήθηκε στη Μπρατισλάβα). Οι εξελίξεις αυτές υπογραμμίζουν ότι, ο μακρόχρονος πόλεμος στην Μ. Ανατολή δεν έχει σημάδια ύφεσης και τέλους. **Μόνο η κοινή διεθνιστική πάλη ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τις αστικές τάξεις στην περιοχή,** για το σταμάτημα του πολέμου και μια δίκαιη ειρήνη, στην βάση του σεβασμού των δημοκρατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων όλων των λαών, του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης του κουρδικού και παλαιστινιακού έθνους, στον δρόμο για την απελευθέρωση της εργατικής τάξης από κάθε καταπίεση εθνική και ταξική **μπορεί να δώσει απάντηση.** Σε αυτή την κατεύθυνση η *ανάπτυξη του αντιπολεμικού αντιιμπεριαλιστικού κινήματος και αντίστοιχων διεθνιστικών πρωτοβουλιών αποτελεί εξαιρετικά κρίσιμο ζήτημα.*

3. Η πρόσφατη σύνοδος της ΕΕ στην Μπρατισλάβα σφραγίστηκε από το γεγονός του Brexit, την υπαρκτή, αν και ηγεμονευόμενη πολιτικά από λαϊκίστικες ακροδεξιές δυνάμεις, ευρύτερη αμφισβήτηση της ΕΕ και τους εντεινόμενους ενδοκαπιταλιστικούς ανταγωνισμούς, που πέρα από τη

δυναμική της κρίσης που επιμένει, τροφοδοτούνται και από την αναπτυσσόμενη λαϊκή αμφισβήτηση. Σε αυτές ακριβώς τις τάσεις αμφισβήτησης οφείλονται οι «προβληματισμοί» για το μέλλον της ΕΕ, η «υπαρξιακή κρίση» της και οι προτάσεις Γιουνκέρ που ενθουσιωδώς καλωσόρισε η *Αυγή*. Οι ανταγωνισμοί είναι οξυμένοι, ειδικά μετά το Brexit. Η παρουσία του Ολάντ, δηλαδή της 2^{ης} ισχυρότερης χώρας στην ΕΕ -της Γαλλίας-, στη σύνοδο του Νότου, έστω και συμβολικά έχει τη σημασία της, όπως την έχει και η αντίδραση του Σόιμπλε στις ανακοινώσεις τη Συνόδου. Σε αυτή τη φάση η αντιΕΕ παρέμβαση μας μπορεί και πρέπει να ανέβει ψηλότερα. Είναι η πρώτη φορά που οι ίδιοι οι εκπρόσωποι της ΕΕ θέτουν το ερώτημα για το μέλλον της ολοκλήρωσης. Πολύ περισσότερο που η διέξοδος που προβάλλουν συνδυάζει 3 αντιδραστικά στοιχεία: α) Ανάπτυξη που όταν υπάρξει θα είναι αιματηρή για τον κόσμο της εργασίας, β) Επιτάχυνση της συγκρότησης του Ευρωστρατού για πιο επιθετική παρέμβαση της ΕΕ στα πολεμικά μέτωπα και γ) το δόγμα της «εσωτερικής ασφάλειας» και του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» που οδηγεί ευθεία επίθεση στις λαϊκές ελευθερίες. Στην τάση αμφισβήτησης, που στην Ελλάδα είναι ακόμη μεγαλύτερη, προβάλλει ολοένα και περισσότερο η *αναγκαιότητα και δυνατότητα για ένα κίνημα αποδέσμευσης από την ΕΕ, σε σύνδεση με το συνολικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και την προοπτική της επαναστατικής ανατροπής*.

4. Οι πολιτικές δυνάμεις

Ο **ΣΥΡΙΖΑ** βαδίζοντας προς το συνέδριο του επιχειρεί να επισημοποιήσει και κομματικά τη φυσιογνωμία της «υπεύθυνης», «σύγχρονης» και σοβαρής «αριστερής» δύναμης, παρότι ασκεί με τον δικό του τρόπο αστική μνημονιακή πολιτική. Στη πράξη το κόμμα ΣΥΡΙΖΑ συμμετέχει και στηρίζει έναν ευρύτερο σχεδιασμό ανασυγκρότησης της σοσιαλδημοκρατίας σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, όπως αυτή μάλιστα προωθείται με τη γραμμή των κυβερνήσεων συνεργασίας των κομμάτων του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς και της παραδοσιακής σοσιαλδημοκρατίας. Στο εσωτερικό μάλιστα προωθεί μια γραμμή συμπόρευσης του «ευρύτερου, προοδευτικού, ανανεωτικού και σοσιαλιστικού χώρου».

Η **ΝΔ** ολοένα και περισσότερο υιοθετεί μια *άκρως νεοφιλελεύθερη αντιπολιτευτική γραμμή*, ασκώντας δεξιά αντιπολίτευση στη κυβέρνηση. Λιγότεροι φόροι, μείωση του σπάταλου κράτους (δηλαδή απολύσεις στο δημόσιο, μείωση μισθών, κλπ), «ευνοϊκό περιβάλλον» για τους επενδυτές, «νόμος και τάξη» συναποτελούν τα κυρίαρχα σημεία του λόγου της. Παράλληλα με τη «συμφωνία αλήθειας» πατάει πάνω στην απογοήτευση που έχει προκαλέσει ο ΣΥΡΙΖΑ, ενισχύοντας το «τίποτα δεν γίνεται» και το ότι χρειαζόμαστε ειλικρινή διαχείριση των μνημονίων, για να βγούμε κάποτε από αυτά κοκ. Οφείλουμε να υπενθυμίζουμε ότι η ΝΔ, όπως και τα άλλα μνημονιακά κόμματα έχουν ψηφίσει χειροπόδαρα το 3^ο μνημόνιο και τα αντίστοιχα προαπαιτούμενα. Ως εκ τούτου το μέτωπο μας απέναντι στη ΝΔ πρέπει να είναι μόνιμο και ισχυρό.

Το **ΠΑΣΟΚ** και το **Ποτάμι** μετά το σύντομο και αποτυχημένο καλοκαιρινό τους ειδύλλιο ταλαντεύονται το μεν πρώτο σε μια λογική συμπληρωματικής δύναμης στο ΣΥΡΙΖΑ για πιθανές συγκυβερνητικές ευθύνες, το δε δεύτερο στο δίλλημα με τη ΝΔ του Κυριάκου ή αυτόνομο και πιθανότερα εκτός βουλής. Η κατάληψη από πλευράς του ΣΥΡΙΖΑ του χώρου της λεγόμενης *κεντροαριστεράς* αφαιρεί από τα κόμματα αυτά την όποια δυνατότητα σοβαρής αυτόνομης πορείας. Το κόμμα του **Λεβέντη** πέρα από τη λογική του αντιδραστικού λαγού που έχει ταχθεί να παίξει στο πολιτικό σύστημα, προβάλλεται και σαν μπαλαντέρ κυβερνητικών σχημάτων.

Ιδιαίτερη σημασία πρέπει να δοθεί στη **Χρυσή Αυγή** και γενικά στην **ακροδεξιά**. Ειδικά μετά τα γεγονότα της Χίου, του Ωραιόκαστρου και την προσπάθεια να στηθεί προβοκάτσια στη Μυτιλήνη, εμφανίζεται ο *κίνδυνος για ένα αντιδραστικό κίνημα φασιστικού χαρακτήρα*. Η συσσώρευση των προβλημάτων της μετανάστευσης και η αντιμετώπιση τους από τη κυβέρνηση και την ΕΕ, στο έδαφος της εντεινόμενης κρίσης, διαμορφώνει το πλαίσιο πάνω στο οποίο η ΧΑ οργανώνει και προωθεί συστηματικά τέτοιες ενέργειες, στις οποίες υπάρχει «κοινή δράση» με Καρατζαφέρη - Μπαλτάκο, Κρανιδιώτη και ακροδεξιές δυνάμεις εντός της ΝΔ. Η λαϊκή αντιμνημονιακή διαμαρτυρία και αγανάκτηση εάν δεν εκφραστεί από ανατρεπτική, αντικαπιταλιστική σκοπιά, είναι επικίνδυνο με

την προπαγάνδα και τη δράση των συντηρητικών, ακροδεξιών δυνάμεων και της Χ.Α. να πάρει σκοταδιστικό, μισαλλόδοξο, εθνικιστικό και ξενοφοβικό προσανατολισμό (βλέπε δηλώσεις Καζάκη) με ενίσχυση παλιών και νέων μορφωμάτων φασιστικού ή φασίζοντα χαρακτήρα (Σώρρας κλπ). Η ακροδεξιά επιχειρεί, με στήριξη τόσο τμημάτων της ΝΔ, ΜΜΕ και τμημάτων του κεφαλαίου (π.χ. είναι προφανής η ανάγκη του τουριστικού κεφαλαίου να εκκαθαριστούν από τους πρόσφυγες τα νησιά και γενικά οι τουριστικές περιοχές), να διαμορφώσει ένα ευρύ λαϊκό μπλοκ με κέντρο τα ζητήματα της μετανάστευσης και της ασφάλειας, με αντιαριστερή ρητορεία και χτύπημα του κινήματος. Ο πήχης της αντιφασιστικής μας παρέμβασης πρέπει να ανέβει σε όλα τα επίπεδα. Οφείλουμε να συμβάλλουμε και στην υπέρβαση του πολυκατακερματισμού του αντιφασιστικού κινήματος, ο οποίος παίζει αρνητικό ρόλο στην ανάπτυξη του κινήματος.

Το **ΚΚΕ** παραμένει πιο συγκροτημένο, αλλά σταθεροποιείται και ως ένα βαθμό βαθαίνει σε μια πολιτική λογική πως η υπάρχουσα κατάσταση δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί και ανατραπεί παρά μόνο στο πολύ μακρινό μέλλον. Η προβολή στενά συνδικαλιστικών στόχων χωρίς πολιτικές αντικυβερνητικές και αντί ΕΕ αιχμές στο εργατικό κίνημα, συνολικότερα η αντιπαράθεσή του με τους πολιτικούς στόχους της ανατροπής (στο όνομα της αναγκαιότητας να διακηρύσσεται η λαϊκή εξουσία), η στάση στο κίνημα κατά την διάρκεια του αγώνα για το ασφαλιστικό επιβεβαιώνουν αυτή την εκτίμηση. Η στάση αυτή εντείνει τους προβληματισμούς στην βάση του και για αυτό οξύνει την επίθεση στην αντικαπιταλιστική αριστερά.

Η **ΛΑΕ** μετά και την συνδιάσκεψή της δείχνει να ακολουθεί τον ίδιο δρόμο, ενός ρηχού «αντιμνημονιακού», «πατριωτικού» μετώπου, χωρίς ρήξη με τις δυνάμεις του κεφαλαίου και την ΕΕ. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην πρώτη απόφαση του πολιτικού της συμβουλίου μετά τη συνδιάσκεψη της, η θέση για την ΕΕ έχει εξαφανιστεί και έχει επιστρέψει η αναφορά μόνο στο θέμα του Ευρώ. Η αφετηρία διάσπασης από τις συνδικαλιστικές δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ στο δημόσιο είναι θετική, εφόσον όμως μεταφραστεί σε μια μαχητική στράτευση στην πάλη. Σε κάθε περίπτωση δεν έχει εκφραστεί ακόμα και σε συμμετοχή στις πρωτοβουλίες ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος, κόντρα στην συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Κατανοώντας τα όρια και το χαρακτήρα του ΚΚΕ και της ΛΑΕ, αλλά και το αγωνιστικό δυναμικό που συσπειρώνουν, θα επιμείνουμε στην αναγκαία κοινή δράση και τον απαραίτητο πολιτικό συντονισμό μέσα στο μαζικό κίνημα, ώστε να ενεργοποιούνται δυνάμεις σε αγωνιστική κατεύθυνση, ειδικά μπροστά στην επικείμενη μάχη με το αντεργατικό νόμο.

B. Η ΓΡΑΜΜΗ ΚΑΙ Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΜΑΣ

1. Οι νέες ανάγκες για την όσο γίνεται ταχύτερη ανασυγκρότηση και αντεπίθεση του μάχιμου κινήματος και της αντικαπιταλιστικής πολιτικής, θέτουν αναβαθμισμένα καθήκοντα στο ΝΑΡ για τη Κομμουνιστική Απελευθέρωση, τη νΚΑ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Στην **απόφαση του σώματος** σημειώναμε τις νέες πρόσθετες δυσκολίες αλλά και τις δυνατότητες και τις προϋποθέσεις για να πάνε τα πράγματα αλλιώς. Σε αυτή τη φάση οφείλουμε να δώσουμε βάρος στη **διαμόρφωση ενός ενιαίου αγωνιστικού κινηματικού και πολιτικού σχεδίου** ώστε να γίνονται **πραγματικά βήματα** στη κατεύθυνση της αντεπίθεσης.

Δεν μπορεί να φέρουν αποτέλεσμα οι λαϊκές αντιστάσεις και να γυρίσει σελίδα το μαζικό κίνημα με τα παλιά καύσιμα. Δεν μπορεί να σταθεί ο αντιμνημονιακός αγώνας, αν δεν αποκτά αντικαπιταλιστικά και αντί ΕΕ χαρακτηριστικά, αν δεν συνδέεται με το στόχο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής και το πρόγραμμα της. Αν δεν πάρει διαζύγιο με τις λογικές της κυβερνητικής αλλαγής εντός της ΕΕ και του συστήματος, από το παλιό φθαρμένο κίνημα της διαμαρτυρίας και τις ιδέες μιας ηττημένης Αριστεράς της διαχείρισης, που εξαντλήθηκαν και πέφτουν σε αχρηστία. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με μία από τα ίδια. Στο κίνημα και στην Αριστερά απαιτείται μια τομή σε όλα τα επίπεδα, μια στρατηγική ανασυγκρότηση με ανατρεπτικό,

αντί ΕΕ, αντικαπιταλιστικό και σύγχρονα κομμουνιστικό περιεχόμενο.

Στην ουσία το βασικό ερώτημα για όλο το δυναμικό του κινήματος, του αριστερού κόσμου και ευρύτερων εργατικών και λαϊκών δυνάμεων είναι το *αν υπάρχει πολιτική λύση μετά από όσα έγιναν τη τελευταία εξαετία.*

Οφείλουμε να απαντήσουμε τολμηρά **ΝΑΙ**. Αυτή είναι η **Ανατροπή της αντιλαϊκής επίθεσης κυβέρνησης-κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ, της ευρωμνημονιακής εκστρατείας και των αντιδραστικών καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, ήττα και ανατροπή της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ και όλου του ευρωμνημονιακού μπλοκ.** Η ανατροπή αυτή μπορεί να γίνει με την δύναμη ενός *ισχυρού και ταξικά ανασυγκροτημένου εργατικού και λαϊκού κινήματος, του αγωνιστικού μετώπου αντιπολίτευσης - ρήξης - ανατροπής και του διαλεκτικά αναπτυσσόμενου αντικαπιταλιστικού μετώπου/πόλου.* **Για να ανοίξει ο δρόμος για την αντικαπιταλιστική επανάσταση, την κομμουνιστική απελευθέρωση.** Αυτή είναι και η μοναδική λύση που δεν δοκιμάστηκε μέχρι σήμερα.

2. Παρεμβαίνουμε στο μαζικό κίνημα με το πλαίσιο πάλης, διεκδικήσεων και στόχων που αποφασίσαμε στο Πανελλαδικό Σώμα με κεντρικό σύνθημα *Δεν θα ζήσουμε σαν σκλάβοι - Ψωμί, δουλειά, ειρήνη, ελευθερία (σημείο 16).*

3. Πως προχωράμε;

Σε αυτή τη φάση το ΝΑΡ, η ν.Κ.Α, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ευρύτερα η ταξική αριστερή αντικαπιταλιστική πτέρυγα θα κριθούν σε δύο αλληλένδετα καθήκοντα:

Πρώτον, στο να πρωτοστατήσουν στην ανάπτυξη της **πάλης, στη συσπείρωση δυνάμεων μέσα στον αγώνα, για να αναπτυχθεί το εργατικό-λαϊκό κίνημα, για να αποκρουστεί - ανατραπεί αυτή η πολιτική** ενάντια στο κλίμα υποχώρησης κι απογοήτευσης. Να εκφραστεί στην πράξη μια μεγάλη στροφή μέσα στους εργαζόμενους, τη νεολαία, τους ανέργους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, για τη συμβολή στη δημιουργία μορφών συλλογικότητας και αγώνα. Για να μπορέσουμε να υπηρετήσουμε μια τέτοια κατεύθυνση οφείλουμε να ξεκινήσουμε από τον αγώνα για τα καυτά κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων. Στις μάχες ενάντια στους πλειστηριασμούς, στις απολύσεις, στους απλήρωτους μισθούς, στα κενά στα σχολεία των φτωχογειτονιών, στην ουρά των ανέργων στον ΟΑΕΔ, στη ουρά της ρύθμισης της δόσης στη ΔΕΗ, στα γκέτο των μεταναστών, στη καταστροφή που βιώνουν οι αυτοαπασχολούμενοι από τη υπέρογκη φοροληστεία και τα νέα αντιασφαλιστικά μέτρα. Εκεί που ζει και αναπνέει ο δοκιμαζόμενος λαός θα οικοδομηθεί το αναγκαίο μέτωπο αγώνα ενάντια στη κοινωνική καταστροφή, θα οικοδομηθούν οι συλλογικότητες συσπείρωσης και μάχης. Σε αυτά τα καυτά κοινωνικά μέτωπα οφείλουμε να μετρήσουμε βήματα συγκρότησης των οργάνων πάλης, διεκδίκησης και επιβολής των λαϊκών αναγκών. Πρέπει να ρίξουμε ως σύνθημα δράσης το **ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΑΓΩΝΑ ΠΑΝΤΟΥ,** ως εκείνα τα *όργανα πάλης που θα συνενώνουν όλο τον κόσμο που θέλει να αντισταθεί και να παλέψει.* Σε αυτό το καθήκον θα κριθεί καταρχήν η δουλειά κάθε Ο.Β μας, κάθε μέλους μας. Στο κατά πόσο δηλαδή θα οργανώνεται και θα συγκροτείται η τάση αντίστασης και ανατροπής και θα ανοίγουν δρόμοι έκφρασης της λαϊκής διαμαρτυρίας και αγωνιστικότητας.

4. Σε αυτή τη κατεύθυνση μπορούν να συμβάλλουν καθοριστικά και Εργατικές Λέσχες, Λαϊκές Συνελεύσεις ή άλλες πρωτοβουλίες, ενισχύοντας το διεκδικητικό αγωνιστικό τους προσανατολισμό και τη λαϊκή οργάνωση απέναντι σε κυβέρνηση, περιφέρειες, δήμους, κράτος.

Καθοριστικό παραμένει για την έκβαση των αναμετρήσεων όλες οι συλλογικότητες των περιοχών να επιδιώκουν να συντονίζουν τη δράση τους για την οργάνωση των αγώνων σε υπερτοπικό επίπεδο, θετικά τα παραδείγματα με το Συντονισμό στη Θεσσαλονίκη και απαραίτητη η συμμετοχή και η

στήριξη του Συντονισμού Συλλογικοτήτων στην Αττική. **Αντίστοιχα, στις περιοχές οι κινήσεις δήμων και περιφερειών,** μαζί με όλα όσα έχουμε αποφασίσει στο τελευταίο σώμα, να επεξεργαστούν τις θέσεις τους στο νέο τοπίο (προϋπολογισμοί - τέλη, επιχειρησιακά προγράμματα για το 2017, ΕΣΠΑ, προσλήψεις με ελαστικές σχέσεις εργασίας, κέντρα κοινότητας, συμμετοχή τους στα προγράμματα δήθεν αντιμετώπισης της ακραίας φτώχειας, εισβολή των ιδιωτικών εταιρειών και κριτηρίων στις λειτουργίες και υπηρεσίες-διαχείριση απορριμμάτων κ.α.) Να σηκώσουν ψηλά την αντιδιαχειριστική-αγωνιστική-αντικαπιταλιστική παρέμβασή τους. Να πάρουν πρωτοβουλίες οργάνωσης της λαϊκής πάλης.

5. Δεύτερο, να συμβάλουν με συγκεκριμένες πολιτικές πρωτοβουλίες στη συγκρότηση της πρωτοπορίας, σε όλα τα επίπεδα, στο κόμμα, στο μέτωπο, στο κίνημα. Για **μια ανατρεπτική, αντικαπιταλιστική και σύγχρονα κομμουνιστική Αριστερά, που θα δώσει την μάχη μέχρι το τέλος, μέχρι τη νίκη.** Η συγκρότηση αυτής της πρωτοπορίας σε ανώτερο επίπεδο είναι **ο απαραίτητος όρος** για να πάνε τα πράγματα αλλιώς.

Σημαντικό για μας, πέρα από την προώθηση του φορέα για τη Κομμουνιστική Απελευθέρωση και του πόλου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, είναι να συμβάλλουμε στη βαθύτερη πολιτική ενοποίηση και τον συντονισμό των «κυττάρων» του Αντικαπιταλιστικού Εργατικού Μετώπου, της ΕΑΑΚ, των Αριστερών Αντικαπιταλιστικών Κινήσεων Πόλης και των περιφερειακών κινήσεων από τη σκοπιά του πολιτικού περιεχομένου τους και της συμβολής τους σε πολιτικές πρωτοβουλίες όπως π.χ. της διΕΕξόδου. ...

Γ. Για το σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης

Ως ΝΑΡ και ειδικά ως ΠΕ -και αντίστοιχα όλα τα όργανα- πρέπει να διατάξουμε δυνάμεις που θα εργαστούν για:

Α. Τη διαμόρφωση της πανελλαδικής πρωτοβουλίας **ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ.** Ξεκινάμε άμεσα επαφές και συζητήσεις για τη συγκρότησή της, απευθυνόμενοι σε όλες τις δυνάμεις και τους αγωνιστές που θέτουν ως προτεραιότητα τους την υπόθεση της διαμόρφωσης σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος και αντίστοιχου φορέα.

Με αφορμή την επέτειο της *Οκτωβριανής Επανάστασης* θα οργανώσουμε ως **ΝΑΡ** μια **ημερίδα** μέσα στο Νοέμβριο, με 2 «τραπέζια» διαλόγου, στην οποία θα καλέσουμε δυνάμεις, οργανώσεις, κινήσεις και αγωνιστές, που ενδιαφέρονται, με στόχο το καθορισμό συγκεκριμένων βημάτων για τη «πρωτοβουλία διαλόγου και συγκρότησης».

Β. Το ξεδίπλωμα συσκέψεων από τα κάτω, σε γειτονίες της Αθήνας, όλες τις άλλες πόλεις, σε κλάδους και σχολές, στις οποίες επιδιώκουμε να καταλήγουν και σε συγκρότηση «Επιτροπών Πρωτοβουλίας». Υπάρχει αντίστοιχη θετική εμπειρία από τις δυτικές συνοικίες της Αθήνας. ...

Γ. Αξιοποίηση περιοδικού *Τετράδια Μαρξισμού.*

Δ. ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η πορεία προς τον πόλο

Η κατάσταση στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι δύσκολη. Το ευρύτερο δυναμικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ θέλει προχώρημα του μετώπου, οργάνωση, περιεχόμενο δουλειάς και στόχους, σχέδιο παρέμβασης και πολιτικό ρόλο, βάθεμα της πολιτικής διεξόδου, πολιτικές πρωτοβουλίες και ανάλογη παρέμβαση. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ συνεχίζει να αντιμετωπίζεται πολλές φορές ως εργαλείο «κεντρικών πολιτικών πρωτοβουλιών» και εκλογικών παρεμβάσεων, τη στιγμή που χιλιάδες αριστεροί άνθρωποι απογοητευμένοι από τη

κατάληξη του ΣΥΡΙΖΑ και την ανεπάρκεια του ΚΚΕ αναζητούν απαντήσεις.

...

Αυτή τη κατάσταση οφείλουμε και μπορούμε να την ανατρέψουμε, αντιμετωπίζοντας καταρχήν τις τοπικές και κλαδικές επιτροπές ως πολιτικά εργαλεία παρέμβασης εφ' όλης της ύλης στη γειτονιά, το κλάδο, τη σχολή. Το να αντιμετωπίσουμε τις ΤΕ σαν εργαλεία πολιτικής παρέμβασης σημαίνει σε αυτή τη φάση δύο πράγματα. **Το πρώτο** είναι να διαμορφώσει κάθε Τοπική και κλαδική επιτροπή πρόγραμμα πάλης για το χώρο ευθύνης της, σε σύνδεση με το συνολικότερο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, παίρνοντας την πρωτοβουλία και επιμένοντας για την τακτική και ουσιαστική δημοκρατική λειτουργία των συνελεύσεων της κάθε επιτροπής. **Το δεύτερο** αφορά την λήψη πολιτικών πρωτοβουλιών προώθησης της απόφασης της 3^{ης} συνδιάσκεψης.

Χρειάζεται να ενισχύσουμε την αυτοτελή πολιτική παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, να εμβαθύνουμε την παρέμβασή της στο επίπεδο των αξιών, της ιδεολογίας και του πολιτισμού από κομμουνιστική - ανατρεπτική σκοπιά με αυτοτελή πολιτική παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε κάθε μέτωπο και μάχη.

Άμεσα προτείνουμε και βοηθάμε να πραγματοποιηθεί κύκλος συνελεύσεων των τοπικών και κλαδικών επιτροπών, για τη προώθηση της απόφασης του ΠΣΟ.

Η οργανωτική συγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποκτά μια αυτοτέλεια σε συνθήκες που δεν υπάρχει η όξυνση του κινήματος: οργάνωση, δημιουργία/λειτουργία των επιτροπών, οργανωτική επιτροπή, γραμματεία νεολαίας. Συντονιστικά και συνελεύσεις, με πρόγραμμα δράσης σταθερής πολιτικής παρέμβασης και πολιτικών πρωτοβουλιών των τοπικών/κλαδικών.

Πρωτοβουλίες σε **πολιτικά μέτωπα**: ΕΕ, εργατικό κίνημα, πόλεμος αντιιμπεριαλιστική πάλη, συνολική πρωτοβουλία αγώνα και διαλόγου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη λογική του πόλου **με στόχο την συγκέντρωση δυναμικού για να γίνει ένα βήμα πόλου**, που θα συσπειρώσει αντικαπιταλιστικές, αντιιμπεριαλιστικές και αντί ΕΕ δυνάμεις και θα δώσει χώρο στην αναζήτηση χιλιάδων αγωνιστών που αναζητούν μια άλλη προοπτική σε αντισυστημική κατεύθυνση.

Πρέπει να αξιολογήσουμε πολιτικά την εμπειρία της ΔΙΕΞΟΔΟΥ, τόσο για την ανώτερη συσπείρωση και έκφραση της αντί ΕΕ πάλης, όσο και σαν παράδειγμα *ευρύτερης πολιτικής συσπείρωσης των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών και αντισυστημικών δυνάμεων*. Στοχεύουμε στην πανελλαδική της επέκταση, το άνοιγμα της συζήτησης για συμμετοχή, στήριξη ή συνεργασία με αυτήν φοιτητικών, εργατικών σχημάτων και κινήσεων πόλης. Τη γείωση και σύνδεση της με τα ειδικά προβλήματα που δημιουργεί η πολιτική της ΕΕ σε χώρους, κλάδους, στην υγεία, τη παιδεία κλπ. Τη συμβολή της, πολιτική και θεωρητική, στις αναγκαίες επεξεργασίες για το πώς **Έξω από την ΕΕ**, σε σύνδεση με το συνολικότερο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Την συγκέντρωση όλης αυτής της διεργασίας σε ένα πανελλαδικό διήμερο της στην Αθήνα στα τέλη Νοέμβρη.

Ε. Μπροστά στη μεγάλη μάχη του εργατικού κινήματος

1. Συντονισμός και μορφές συσπείρωσης-αγώνα παντού. Διεκδικήσεις-απάντηση στην επίθεση

Η κινητοποίηση στη ΔΕΘ, με την μεγάλη συγκέντρωση της Καμάρας, αλλά και τις συνελεύσεις αγώνα που πραγματοποιήθηκαν πριν και μετά από την κινητοποίηση, καθώς και μια σειρά ακόμα γεγονότα, φανερώνουν ότι κάτι κινείται σε τμήματα των εργαζομένων και ιδίως σε τμήματα του αγωνιστικού δυναμικού που αναζητά και δρα για μια νέα φάση ανάπτυξης των αγώνων. Μέσα στο μαχόμενο κόσμο του κινήματος και της αριστεράς, μέσα σε μια ευρύτερη κοινωνικοπολιτική πρωτοπορία διεξάγεται

βαθιά συζήτηση για τα αίτια της μέχρι τώρα πορείας, αλλά και για τους δρόμους ανάπτυξης των αγώνων το επόμενο διάστημα, μπροστά στα μεγάλα μέτωπα που ανοίγουν η κυβέρνηση και οι «θεσμοί». Βρισκόμαστε μπροστά σε μεγάλων διαστάσεων αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις, όπως το εργασιακό, αλλά και πολλά ακόμα αντιλαϊκά μέτρα που θα ξεδιπλωθούν στο αμέσως επόμενο διάστημα. Όπως τονίζαμε και στην απόφαση του Σώματος, **δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με μία από τα ίδια.**

Η αντιπαράθεση στη νέα αντεργατική τομή, είναι μάχη κινηματική και συνδικαλιστική, αλλά και πολιτική, ταξική. Οι επόμενοι αγώνες χρειάζονται τη μέγιστη δύναμη και εύρος πυρός του κινήματος, τον αγωνιστικό συντονισμό όλων των ταξικών και ανατρεπτικών δυνάμεων στο κίνημα, τη συμβολή στις μορφές και το αναγκαίο περιεχόμενο, και όχι λογική ουράς και υποταγής στους «θεσμούς» του συνδικαλισμού της υποταγής, κυρίως σε ΓΣΕΕ αλλά και ΑΔΕΔΥ που θα κινηθούν στα ίδια πλαίσια. **Τα δείγματα γραφής του αστικοποιημένου συνδικαλισμού είναι ήδη ξεκάθαρα:** αντί για μάχη οργανώνουν κοινωνικά μέτωπα ταξικής συνεργασίας για «εθνική γραμμή» στα εργασιακά μαζί με τον ΣΕΒ και την κυβέρνηση.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ το διάστημα αυτό κινούνται βασικά με την πρωτοβουλία για τις ΣΣΕ εργασίας, αλλά και την ανεργία. Το περιεχόμενο που βάζει κεντρικά το ΠΑΜΕ, αν και έχει θετικές πλευρές και αιτήματα, παραμένει αποστειρωμένο από το αναγκαίο πολιτικό περιεχόμενο και στόχους, δεν βάζει τους κρίσιμους κόμβους πάλης και ανατροπής στο εργατικό-λαϊκό κίνημα, με τη γνωστή λογική ότι αυτά είναι για το κόμμα, μένοντας έτσι σε έναν μαχητικό οικονομισμό. Η θετική προβολή του δικού μας πλαισίου πάλης και διεκδικήσεων, σε σύνδεση με τις προτάσεις μας για μορφές ανάπτυξης πραγματικού αποφασιστικού αγώνα που αρνείται το ΠΑΜΕ, και η πειστική προβολή της πολιτικής γραμμής της ανατροπής και των πολιτικών κόμβων που χρειάζεται να παλεύει το εργατικό και λαϊκό κίνημα είναι απαραίτητη και πρέπει να δυναμώσει. Η στάση μας πρέπει να πείθει τους εργαζόμενους ότι η γραμμή μας είναι γραμμή ταξικής ανασυγκρότησης, σε διάκριση με τον αστικό συνδικαλισμό ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, να αναδεικνύει έμπρακτα και αποτελεσματικά την αδιέξοδη λογική του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ στους αγώνες, να αφήνει χώρο στην κοινή δράση και να μην βοηθάει την γραμμή περιχαράκωσης και επίθεσης του ΚΚΕ στις ταξικές δυνάμεις και την αντικαπιταλιστική πτέρυγα.

Στο META: το κύριο κομμάτι του **στον ιδιωτικό τομέα** παραμένει σε κοινή πορεία και παράταξη με συνδικαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ (και συνδικαλιστές της ΛΑΕ, όπως στο ΕΚΑ, σε Ομοσπονδίες και τα περισσότερα σωματεία), ενώ μικρές δυνάμεις συγκρότησαν την «κίνηση για ανασυγκρότηση του META» (π.χ. στο ΕΚΑ «Ρεσάλτο στη γαλέρα»). **Στο δημόσιο** πραγματοποιήθηκε πρόσφατα συνολική διάσπαση (κυρίως από τις δυνάμεις της ΛΑΕ), με ταυτόχρονη δημιουργία άλλης παράταξης από τους κυβερνητικούς συνδικαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ (στην ΑΔΕΔΕΥ). Ακόμη όμως και οι δυνάμεις που αναφέρονται στην «Κίνηση για την ανασυγκρότηση του META» και μιλούν για την ανάγκη απεγκλωβισμού από τους κυβερνητικούς συνδικαλιστές-παρατάξεις, παραμένουν -παρά τις πιο προωθημένες διακηρυκτικές θέσεις τους- στην λογική ακολουθίας του εργοδοτικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού. Τρανταχτό παράδειγμα η μη στήριξη της ανεξάρτητης ταξικής συγκέντρωσης στη Καμάρα-ΔΕΘ και η συμμετοχή τους σε αυτή της ΓΣΕΕ - ΕΚΘ.

Με όλες τις αριστερές, ταξικές, αγωνιστικές δυνάμεις θα πρέπει να συνεχίσουμε τις προσπάθειες μας για κοινή δράση και συντονισμό στο κίνημα και στα κρίσιμα μέτωπα που έχουμε μπροστά μας. Να πιέσουμε ώστε να απεγκλωβιστούν τμήματα εργαζόμενων πιο ριζικά και αποφασιστικά, να συμβάλλουν στους αναγκαίους συντονισμούς και τις κινητοποιήσεις, σε ένα άλλο κέντρο αγώνα. Οι συναντήσεις που έγιναν την προηγούμενη περίοδο σε επίπεδο ΑΔΕΔΥ με συνδικαλιστές του META δημοσίου οι οποίοι διασπάστηκαν από τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, έγιναν σε αυτή την βάση, αποκλείοντας ευκαιριακές εκλογικές συνεργασίες σε κεντρικό επίπεδο (π.χ. στην εκπαίδευση ΚΥΣΔΕ - ΠΥΣΔΕ, κ.λπ.). Η μόνιμη προσπάθειά μας για κοινή δράση στους αγώνες, οι συζητήσεις και οι προσπάθειες συντονισμού δεν πρέπει να ερμηνεύονται ως «συμφωνίες κορυφών», ως συνολικές

πολιτικές συμφωνίες ή συμφωνίες εκλογικής συνεργασίας για θέσεις και έδρες, γεγονός που υπονομεύει τελικά τις προσπάθειες κοινής δράσης. Είναι σαφές ότι δυνάμεις του ΜΕΤΑ, αλλά και δυνάμεις εντός ΑΝΤΑΡΣΥΑ θέλουν να παρουσιάσουν μια τέτοια οπτική, που όμως δεν συμβάλλει στην ουσιαστική συμβολή για βήματα ανασυγκρότησης του σ.κ. και ξεπεράσματος του υποταγμένου συνδικαλισμού.

Οι δυνάμεις της ταξικής πτέρυγας και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς πρέπει να πρωτοστατήσουν άμεσα, με πειστικές απαντήσεις, αλλά και πραγματικά βήματα, στην ανασυγκρότηση του κινήματος και την αλλαγή της κατάστασης, στηριζόμενοι στις υπαρκτές δυνατότητες και στο κρίσιμο δυναμικό της εργατικής τάξης, της νεολαίας και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων που αναζητούν -και εκφράζονται όταν τους δίνεται η δυνατότητα-, ενάντια στο κλίμα υποχώρησης κι απογοήτευσης.

2. Σωματεία και Επιτροπές αγώνα: σε θέσεις μάχης τώρα.

Δημιουργούμε τις μορφές του άμεσου αγώνα

Πρώτο αναγκαίο βήμα η συσπείρωση δυνάμεων του κινήματος, για να αναπτυχθεί το εργατικό-λαϊκό κίνημα, για να αποκρουστεί - ανατραπεί αυτή η πολιτική. Να εκφραστεί στην πράξη μια μεγάλη στροφή μέσα στους εργαζόμενους και τους ανέργους, για τη δημιουργία μορφών συλλογικότητας, διεκδίκησης και αγώνα, για τη συγκρότηση οργάνων πάλης. **Θετική ήταν η εμπειρία από τις συνελεύσεις αγώνα της Θεσσαλονίκης που οδήγησαν στη συγκέντρωση της Καμάρας** και άνοιξαν δρόμους για παραπέρα συντονισμό του μπλοκ του αγώνα. Πολύ σημαντικές ήταν και οι διεργασίες και η συνέλευση των συλλογικοτήτων στο μέτωπο της ανεργίας και επισφάλειας που πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη με Πανελλαδικό χαρακτήρα και αναφορά κυρίως στο νεολαιίστικο δυναμικό (με συμμετοχή Attack από Αθήνα, Βέροια, Δίκτυο ανέργων-επισφαλώς εργαζόμενων Θεσσαλονίκης, κ.α.). Τέτοιες πρωτοβουλίες πρέπει να έχουν συνέχεια και να μονιμοποιηθούν, ειδικά μπροστά στο νέο γύρο «προγραμμάτων», 8-μηνων, κοινωφελών και όλη την κυβερνητική πολιτική στο καυτό μέτωπο της ανεργίας.

Δεν περιμένουμε πότε θα «νομοθετήσει» η κυβέρνηση, ούτε πότε θα αποφασίσει ο κυβερνητικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός να κηρύξουν τους ξέπνοους αγώνες διαμαρτυρίας. Αναπτύσσουμε το δικό μας σχέδιο. Σε αυτή την κατεύθυνση, οι ταξικές δυνάμεις βάζουν όσα συνδικάτα μπορούν σε θέσεις άμεσης οργάνωσης της μάχης. Απέναντι στα συμβιβασμένα και υποταγμένα συνδικάτα, οργανώνουμε **Επιτροπές Αγώνα ενάντια στο εργασιακό και τη σύγχρονη δουλειά σε κλάδους και χώρους δουλειάς.** Στόχος είναι να συσπειρωθούν όχι μόνο οι-λίγοι έτσι κι αλλιώς-συνδικαλισμένοι εργαζόμενοι, αλλά όλα εκείνα τα τμήματα της τάξης και της νέας γενιάς που δεν έχουν συνδικάτα ή δεν εκφράζονται από τα συνδικάτα και τον υποταγμένο συνδικαλισμό.

...

3. Ανασυγκρότηση και λειτουργία των σχημάτων και της πτέρυγας συνολικά

Να συνεχίσουμε και εντείνουμε τα βήματα συσπείρωσης και ενοποίησης των εργατικών-κλαδικών κινήσεων/παρεμβάσεων/σχημάτων. Μέσα στον Ιούλιο έγινε προσπάθεια και συζήτηση σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα με αιχμή τα εργασιακά. Τώρα χρειάζεται ξανά συζήτηση και άνοιγμα της θεματολογίας. Τα σχήματα/παρεμβάσεις πρέπει να συμβάλλουν αποφασιστικά στην ανάπτυξη των αγώνων, αλλά και στη δημιουργία επιτροπών αγώνα και μορφών συσπείρωσης σε κόντρα με τον αστικό συνδικαλισμό.

Πρώτο ζητούμενο για όλα τα σχήματα-κινήσεις-παρεμβάσεις είναι **να επεξεργαστούν ένα**

αντικαπιταλιστικό-αριστερό Πλαίσιο πάλης για τον κλάδο/χώρο τους, που είναι η βάση συγκρότησης της αντίληψης της πολιτικό-συνδικαλιστικής συσπείρωσης σε έναν κλάδο και απαραίτητο στοιχείο ενότητας και προοπτικής της, αλλά και προϋπόθεση να αναπτυχθούν αγώνες σε σωστή κατεύθυνση και με προοπτική στον κλάδο. Να μη μείνουμε στις «διακηρύξεις» των εκλογικών κατεβασμάτων των σχημάτων, αλλά να επεξεργαστούν μάχιμο περιεχόμενο και πλαίσιο για τώρα (με εργασιακά, νέα μέτρα, απεργιακό-συνδικαλιστικό, κλ.).

Για τις δυνάμεις που μιλούν στο όνομα του αποφασιστικού ταξικού αγώνα και της σύγκρουσης με την πολιτική του κεφαλαίου και των κυβερνήσεών του, δεν πρέπει να υπάρχουν περιθώρια αναμονής ή σύμπραξης με τον συνδικαλισμό ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ-Ομοσπονδιών. Όλες οι δυνάμεις πρέπει να διαλέξουν: Μια από τα ίδια, με τον συρφετό του ξεπουλήματος ή ρήξη με τον αστικό συνδικαλισμό και συμβολή για μορφές και περιεχόμενο πραγματικής σύγκρουσης. Μέσα στους εργαζόμενους, έξω όμως από τους μηχανισμούς και τα σχέδια των ΓΣΕΕ-ΣΕΒ-κυβέρνησης. Αυτό είναι σήμερα πλατιά γραμμή και πραγματική μαζική παρέμβαση.

4. Περιεχόμενο: διεκδικήσεις απάντησης στην επίθεση

Αναγκαία προϋπόθεση για να πάμε αλλιώς: Η μάχη δεν μπορεί να δοθεί από τη σκοπιά της υπεράσπισης του παλιού, ή της εξαίρεσης των κλάδων από κάποια ακραία μέτρα, όπως θα επιχειρήσουν οι κυρίαρχες δυνάμεις στα συνδικάτα, η ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, κλπ. Στην συνολική αντιδραστική επίθεση απαντάμε επιθετικά με το αναγκαίο πλαίσιο. Όλα τα επιμέρους και σημαντικά αιτήματα των κλάδων, των διάφορων μετώπων και συνολικά του κινήματος έχουν ως ενοποιητικό στοιχείο την μαχητική διεκδίκηση για:

- **Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους.** Δουλειά με δικαιώματα. Να μη γίνουμε δούλοι του σύγχρονου εργασιακού μεσαίωνα.
- **Μείωση του χρόνου εργασίας τώρα.** Για να δουλέψουν οι άνεργοι, για να πάρουμε πίσω από τον κλεμμένο πλούτο που παράγουμε.
- **Αυξήσεις μισθών-αποδοχών τώρα.** Για να ζούμε αξιοπρεπώς από τη δουλειά μας, για να καλύψουμε τις ανάγκες μας. Με συλλογικές συμβάσεις, κατοχύρωση και άμεση επαναφορά όλων όσων μας έκλεψαν.
- **Ελευθερία-δημοκρατία για τους εργαζόμενους και το Λαό.** Με συνδικάτα ελεύθερα από κράτος-κυβερνήσεις και εργοδότες. Με πλήρη και διευρυμένα δικαιώματα στη συνδικαλιστική δράση, την απεργία, τον συλλογικό και μαζικό αγώνα.

Αυτοί οι κεντρικοί άξονες επιθετικών αιτημάτων και στόχων θα πρέπει να συνδέονται με τους πολιτικούς στόχους που θα πρέπει να θέτει επιτακτικά το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα σήμερα όπως:

Την κατάργηση των ευρωμνημονίων διάρκειας, για ρήξη και έξοδο από την ΕΕ, την ανατροπή των δημοσιονομικών συμφώνων. Την παύση πληρωμών και την διαγραφή του δημόσιου χρέους, τις εθνικοποιήσεις με εργατικό έλεγχο τραπεζών και στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων, την διεύρυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών του λαού, κ.λ.π.

Η προβολή και πραγματική πάλη ενός τέτοιου πλαισίου και αναγκαίου περιεχόμενου είναι φανερό πως δεν μπορεί να καλυφτεί μέσα στα όρια των αγωνιστικών μορφών που είχαμε μέχρι σήμερα. Πάνω σε αυτή τη βάση θα πρέπει να προβληματιστούμε σοβαρά και να επιδιώξουμε να βάλουμε την σφραγίδα μας ως ρεύμα και πτέρυγα τη νέα περίοδο.

Σχετικά με τις αλλαγές στο συνδικαλιστικό νόμο, χρειάζεται ξεκάθαρες θέσεις, που να μην ταυτίζουν τις αντιδράσεις και τα αιτήματα μας στο κίνημα με τα προνόμια και τις θέσεις

της συνδικαλιστικής αριστοκρατίας και γραφειοκρατίας. Η οργή του κόσμου και η απαξίωση των ηγεσιών των συνδικάτων και των συνδικαλιστών πρέπει να ενσωματώνεται δημιουργικά στη δική μας αιτηματολογία, ώστε να μη φαίνεται ότι και εμείς δίνουμε τη μάχη για να υπερασπίσουμε τα «προνόμια» των συνδικαλιστών, **αλλά για να μπορεί να υπάρχει συνδικάτο, απεργία, εργατικό δικαίωμα, μορφές οργάνωσης και εργατικής δημοκρατίας για όλους τους εργαζόμενους. Να μιλήσουμε εμείς για το τι συνδικάτα και τί οργάνωση των εργαζομένων θέλουμε-προτείνουμε.** Δεν υπερασπιζόμαστε τον 1264 ο οποίος συνέβαλλε στη σημερινή κατάσταση των συνδικάτων (παλεύουμε για διεύρυνση των όποιων θετικών του διατάξεων, που είναι κατακτήσεις του αγώνα των εργαζομένων, για θετική υπέρβασή του από τη σκοπιά των σύγχρονων αναγκών και μορφών οργάνωσης και συσπείρωσης της ε.τ. και της νέας βάρδιας).

5. Άμεσος σχεδιασμός

Όλα αυτά απαιτούν το αμέσως επόμενο διάστημα **νέες προσπάθειες για μαζικές Συνελεύσεις Αγώνα, με τη συμμετοχή όλων των αγωνιζόμενων συλλογικοτήτων (σωματεία, επιτροπές αγώνα, συλλογικότητες αγώνα από γειτονιές και κλάδους, συνελεύσεις, κλαδικοί και τοπικοί συντονισμοί κ.α.), που θα καθορίσουν το περιεχόμενο και τις απαντήσεις, τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις και τις μορφές του αγώνα.**

Η συμμετοχή μας και στήριξη των κλαδικών απεργιακών κινητοποιήσεων που ήδη ξεκίνησαν οι ναυτεργάτες (22- 23/9), στην Υγεία (6 Οκτώβρη), αλλά και η άμεση απεργιακή απάντηση στην ανακοίνωση των εργασιακών από την κυβέρνηση που έχει αποφασιστεί, μας θέτει το ζήτημα της άμεσης οργάνωσης ενός συνολικού αγωνιστικού σχεδιασμού που πρέπει να προβάλουμε και προς τα πάνω αλλά **κυρίως προς τα κάτω στα σωματεία, τις συνελεύσεις, τις επιτροπές αγώνα και τις συλλογικότητες.**

Ταυτόχρονα απαιτούνται πραγματικά βήματα για έναν **μόνιμο Συντονισμό Πρωτοβάθμιων Σωματείων** και μαχόμενων συλλογικοτήτων - επιτροπών αγώνα, που θα συμβάλει στη δημιουργία ενός κέντρου αγώνα, πέρα και έξω από τα όρια που ορίζουν τα αστικοποιημένα συνδικάτα σε όλα τα επίπεδα και βαθμίδες, αλλά και σε υπέρβαση της αδιέξοδης λογικής του ΠΑΜΕ.

....

6. Για την προώθηση της ταξικής κίνησης

Χρειάζεται συζήτηση, επιμονή και βήματα για τη διαμόρφωση του πλαισίου, των επιδιώξεων και στόχων με βάση των όσων έχουμε αποφασίσει. Δουλεύουμε και συμβάλλουμε ώστε να σχεδιαστεί μια πρώτη σύσκεψη αγωνιστών - ταξικών συνδικαλιστών με ανοιχτό κάλεσμα με υπογραφές.

...

Z. ΝΕΟΛΑΙΑ

Κεντρικός άξονας της πολιτικής μας παρέμβασης στην νεολαία είναι η σύγκρουση με το εργασιακό καθεστώς σύγχρονης δουλειάς, μισοεργασίας - μισοανεργίας που επιβάλλεται. Αυτήν την κατεύθυνση επιδιώκουμε να υπηρετήσουμε στο σύνολο της ανάπτυξης της πάλης μας και όχι στενά ως κατεύθυνση της οργάνωσης νέων εργαζομένων και του κινήματος της νέας βάρδιας. **Από αυτή την σκοπιά βασική μας επιδίωξη είναι η συγκρότηση ενός νεολαιίστικου κινήματος εργατική κατεύθυνσης.**

Βασικό παράγωγο του εργασιακού μεσαίωνα που βιώνει ή καλείται να βιώσει είναι το σημαντικό κύμα μετανάστευσης που εμφανίζεται στην νεολαία με νέα ένταση. **Το επόμενο διάστημα απαιτείται**

πρωτοβουλία πολιτικής εξόρμησης από τη νΚΑ, το ΝΑΡ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ για το θέμα της ανεργίας και του δικαιώματος στη δουλειά της νέας γενιάς.

Πολιτική πρωτοπορία της προσπάθειας του νεολαιίστικου κινήματος εργατικής κατεύθυνσης επιδιώκουμε και πρέπει να είναι η νΚΑ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, οι αντικαπιταλιστικές πτέρυγες του νεολαιίστικου κινήματος.

Σε αυτή την κατεύθυνση απαιτείται, στα πλαίσια της υλοποίησης των αποφάσεων της συνδιάσκεψης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, **η συγκρότηση της γραμματείας νεολαίας**. Η πολιτική επιρροή της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στην νεολαία είναι αντιστρόφως ανάλογη του αναιμικού της πολιτικού προσανατολισμού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο νεολαιίστικο κίνημα. Επίσης στην νεολαία είναι ενεργό - αν και με εξαιρετικά μειοψηφικούς όρους - πολιτικά ρεύματα ανολοκλήρωτης αντικαπιταλιστικής αναζήτησης στα οποία η ΑΝΤΑΡΣΥΑ οφείλει να παρέμβει συγκροτημένα και να αποτελέσει τον πόλο συσπείρωσης όλων αυτών των ρευμάτων.

Στο μέτωπο της εκπαίδευσης η επίθεση και οι αναδιαρθρώσεις που επιχειρούνται συνδέονται με τη διάρθρωση- ταξική σύνθεση τεχνικής και ανώτατης εκπαίδευσης που έχει ανάγκη το κεφάλαιο. Η κυβέρνηση έχει μπει επιθετικά στο επικοινωνιακό παιχνίδι για τα σχολεία, αφού προσπάθησε με κάθε τρόπο να πείσει ότι τα σχολεία θα επιστρέψουν στην κανονικότητα, χωρίς κενά σε καθηγητές, αναλώσιμα, αλλά και χωρίς τους αγώνες των δασκάλων και των καθηγητών να κάνουν κουμάντο. Η επικείμενη αναδιάρθρωση που έχει δρομολογήσει για το επόμενο διάστημα ο ΣΥΡΙΖΑ και αποτυπώνεται στην επικαιροποιημένη έκθεση του ΟΟΣΑ αλλά και στις συζητήσεις για το νέο νόμο Φίλη, περιλαμβάνει συνολικές αλλαγές στο Λύκειο, το οποίο πλέον θα προορίζεται για τους λίγους που θα περάσουν στο πανεπιστήμιο. Στόχος είναι η αύξηση των μαθητών στην τεχνική εκπαίδευση, με το θεσμό της μαθητείας να αποτελεί βασικό εργαλείο, ως σχέσης εργασίας (με τις χειρότερες συνθήκες για τους εργαζόμενους, δηλαδή με τις καλύτερες συνθήκες για το κεφάλαιο) και μάλιστα σε συγκεκριμένους εξειδικευμένους τομείς.

Κομβικά το περιεχόμενο της πάλης μας και οι πρωτοβουλίες στα επί μέρους μέτωπα πάλης της νεολαίας:

Νέα βάρδια: Το επόμενο διάστημα ανοίγουν εκ νέου τα προγράμματα οκτάμηνης εργασίας σε δήμους και υπηρεσίες δημοσίου για ενάμισι χρόνο (2 διαδοχικά οκτάμηνα) που θα απασχολήσουν περίπου 30 000 εργαζόμενους. Με όχημα την περυσινή εμπειρία του κινήματος των 5μηνων , οργανώνουμε την φετινή μας παρέμβαση. **Επιδιώκουμε την πανελλαδικοποίηση της δουλειάς μας και την συγκρότηση μιας πανελλαδικής κίνησης συλλογικοτήτων στην ανεργία και την επισφάλεια με βασικό κορμό την attack.** Επιδίωξη μας είναι η υπέρβαση των ορίων στο περιεχόμενο που αντιμετωπίσαμε εκκινώντας από το κοινωνικό ζήτημα της αξιοπρεπούς εργασίας να αναπτυχθεί το σύνολο της αναγκαίας πολιτικής απάντησης. Η μάχη των οκταμήνων όπως και των voucherάδων είναι μάχη ενάντια στην ανεργία, για το δικαίωμα για σταθερή δουλειά. **Επιδίωξη μας πρέπει να είναι η συγκρότηση επιτροπών αγώνα σε όλους του δήμους και συντονισμός με τα σωματεία. Γραμμή και προβολή της λογικής του νέου εργατικού κινήματος που οικοδομεί ταξική ενότητα και δεν συντηρεί τη διάσπαση των εργαζομένων.**

Φοιτητικό κίνημα: Συνολικά εμείς για τη νέα χρονιά θέλουμε **να δώσουμε το κέντρο βάρους στην αναγκαία ανασυγκρότηση-αντεπίθεση του φοιτητικού κινήματος, με θετικούς στόχους πάλης και τα αναγκαία πολιτικά αιτήματα-κρίκους, που θα ωθούν κόσμο να παλέψει και να κινητοποιηθεί.** Σε αυτή την κατεύθυνση, προκειμένου να διαμορφωθεί μια συνεκτική χάρτα αναγκών γύρω από την οποία θα επιδιώξουμε να παλέψουμε και να κινητοποιηθεί η σπουδάζουσα, μιλάμε για έναν αγώνα συνεκτικό και ενιαίο **γύρω από τα ζητήματα Εργασιακής Προοπτικής- Περιεχομένου Σπουδών- Επιβολής των μαζικών διαδικασιών στις σχολές.** Το τρίπτυχο αυτό αποτελεί μια πιο εξειδικευμένη έκφραση της πάγιας κατεύθυνσης του αγώνα μας για

Μόρφωση-Εργασία-Ελευθερίες και αναδεικνύει μέτωπα πάλης επιμέρους που αποτελούν πλευρές της συνολικής μας προσπάθειας για φοιτητικό κίνημα εργατικής κατεύθυνσης.

Μαθητικό: Απέναντι στη νέα επίθεση το μαθητικό κίνημα θα πρέπει να απαντήσει μαχητικά με αναβαθμισμένη οργάνωση και πολιτικό περιεχόμενο. Με γενικό σύνθημα ότι οι σπουδές μας δεν μπαίνουν σε λογικές «κέρδους» και «ζημιάς» παλεύουμε για το μορφωτικό δικαίωμα όλων των παιδιών. Απαραίτητο κομμάτι αυτού του αγώνα είναι ο αγώνας για να μπορούν να σπουδάσουν όλοι οι μαθητές με κάλυψη των αναγκών τους σε βιβλία, σίτιση, μεταφορές, χωρίς κενά σε καθηγητές, αλλά και με τη δυνατότητα να ακολουθήσει ο κάθε μαθητής την κατεύθυνση που επιθυμεί, ανεξάρτητα απ' τον αριθμό των μαθητών του τμήματος. Επιπλέον ιδιαίτερη σημασία έχει απ' την αρχή της χρονιάς η αλληλεγγύη προς τους πρόσφυγες να συνδυαστεί με αγώνα για να έχουν τα προσφυγόπουλα ελεύθερη πρόσβαση στα σχολεία. Τέλος, αναβαθμισμένη σημασία, απέναντι στα προβλήματα των μαθητών, αλλά και στον αγώνα ενάντια στον επικείμενο νέο νόμο για την παιδεία, αποκτά η προβολή του δικού μας θετικού προγράμματος για ένα ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο στη βάση των αναγκών των μαθητών και της κοινωνίας και η ιδεολογική παρέμβαση στους μαθητές για ζητήματα, όπως ο φασισμός και το προσφυγικό.

H. ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Οι πρόσφυγες που ξεριζώνονται από τις χώρες τους πολλαπλασιάζονται, αφού συνεχίζονται οι πόλεμοι, οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και ανταγωνισμοί. **Η αντιμετώπισή τους εκ μέρους της Ε.Ε. ως εισβολέων** καταπατά κάθε δικαίωμα προστασίας των θυμάτων πολέμου και τις διεθνείς συνθήκες. Οι αποφάσεις της συνόδου κορυφής των χωρών της Ε.Ε. της Μπρατισλάβα και αυτές που αναμένονται από τη Βιέννη συνεχίζουν να κινούνται με βάση το δόγμα της «**προστασίας**» από **τους πρόσφυγες των συνόρων της Ε.Ε. σε συνεργασία με το ΝΑΤΟ** με επαναπροωθήσεις και απελάσεις. Η **πολιτική της αποτροπής** συμπληρώνεται με το κλείσιμο των εσωτερικών συνόρων (φράκτες παντού, «τροποποίηση» Σέγκεν), τους εγκλεισμούς στις χώρες υποδοχής και τον περιορισμό της χορήγησης ασύλου. Η **δαιμονοποίηση των προσφύγων ως υπαίτιων για τα κοινωνικά προβλήματα των ντόπιων ευνοεί την ανάπτυξη των ξενοφοβικών αντιλήψεων** και την άνοδο της επιρροής των ρατσιστικών και νεοφασιστικών δυνάμεων. Ευρύτερα σχέδια υπηρετεί και η κατεύθυνση της Ε.Ε. για χρηματοδότηση διαχείρισης του προσφυγικού σε κατασταλτικούς μηχανισμούς και σε ΜΚΟ.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ υπεραμύνεται την εφαρμογή της συμφωνίας Ε.Ε. - Τουρκίας, ακολουθεί την πολιτική της αποτροπής με **αναγκαστικές και «εθελοντικές» απελάσεις** που έχουν ξεπεράσει τις 11.000 από την αρχή της χρονιάς (από αυτές στην Τουρκία περίπου 2.000 απελάσεις και 3.647 δήθεν εθελοντικές επιστροφές). Άλλαξε τη διαδικασία και τη σύνθεση των δευτεροβάθμιων επιτροπών ασύλου με βάση τις κατευθύνσεις της Ε.Ε. και πλέον παράγει **βιομηχανία απορρίψεων των αιτήσεων ασύλου** για όσους ήρθαν στην Ελλάδα μετά τη συμφωνία Ε.Ε.-Τουρκίας. Παράλληλα, όμως ακολουθεί ως **μέθοδο αποτροπής και την πολύ επικίνδυνη πολιτική καταπάτησης κάθε ανθρώπινου δικαιώματος με την διαμόρφωση πλήρως απάνθρωπων συνθηκών διαμονής και διαβίωσης των προσφύγων**. Μπορεί να αποβλέπει να μην εφαρμοστούν οι απειλές των χωρών της Ε.Ε. για επαναφορά της συνθήκης του Δουβλίνου, που προβλέπει επιστροφή των προσφύγων στην πρώτη χώρα υποδοχής και έχει ανασταλεί, γιατί η Ελλάδα έχει χαρακτηριστεί ως χώρα που δεν προστατεύει τα δικαιώματα των προσφύγων και αυτό συνεχίζει να ισχύει και με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, όμως αυτή η επιλογή έχει καταστροφικές συνέπειες.

Στα άθλια στρατόπεδα συγκέντρωσης στα νησιά, οι πρόσφυγες φυλακίζονται σε σκηνές χωρίς προοπτική. Στα υπόλοιπα στρατόπεδα ή καταυλισμούς επίσης στοιβάζονται με απαράδεκτες συνθήκες διαμονής, σίτισης, περίθαλψης, μακριά από τις πόλεις, **χωρίς ελευθερίες και δικαιώματα**. Εγκληματική είναι η έλλειψη μέριμνας και η εγκατάλειψη για τα **ασυνόδευτα ανήλικα** που ζουν

χωρίς φροντίδα σε στρατόπεδα και καταυλισμούς με την αιτιολογία ότι δεν υπάρχουν υποδομές να τα φιλοξενήσουν. **Οι εξεγέρσεις** είναι συχνό πλέον φαινόμενο. Ενώ με πολύ δειλά βήματα προχωρά **η οργάνωση των προσφύγων που αντιμετωπίζεται με καταστολή** από τους κυβερνητικούς υπεύθυνους των στρατοπέδων όταν παίρνει και διεκδικητικά χαρακτηριστικά. Ταυτόχρονα ενισχύονται σε αυτές τις συνθήκες οι εθνικιστικές συγκρούσεις μεταξύ των προσφύγων (έχουμε ήδη 2 νεκρούς από αυτές τις συμπλοκές), η εμφάνιση κυκλωμάτων εκμετάλλευσης των προσφύγων και διακίνησης ναρκωτικών. Η όλη αντιμετώπιση από την κυβέρνηση του προσφυγικού με τη δημιουργία γκέτο και την απομόνωση των προσφύγων δημιουργεί συνθήκες που ευνοούν την ξеноφοβία και το ρατσισμό.

Το συντηρητικό πολιτικό κατεστημένο και ιδιαίτερα η Χ.Α. σε διάφορες περιοχές, εκμεταλλεύεται την κατάσταση, διαδίδει ξеноφοβικές αντιλήψεις και οργανώνει με διάφορες αφορμές και αιτίες ρατσιστικές δράσεις ενάντια στους πρόσφυγες. Ενώ, δεν λείπουν και οι ενέργειες σωματικών επιθέσεων και τρομοκρατίας (σε Νοταρά). Ακόμα δεν έχει ευρύτερη απήχηση αυτή η δράση, αλλά πρέπει να εκτιμήσουμε ότι από την άλλη υπάρχει και μια σχετική υποχώρηση της έκφρασης της ενεργητικής ταξικής αλληλεγγύης στους πρόσφυγες.

Η κυβέρνηση από τη μια προβάλλει και εκμεταλλεύεται αυτές τις εκδηλώσεις ως προπέτασμα καπνού για να προβάλλει **επικοινωνιακά ότι διαχωρίζεται** από αυτές τις ακραίες θέσεις, αλλά από την άλλη να προχωρά στην εφαρμογή της σκληρής αντιπροσφυγικής πολιτικής. Κορυφαία απόδειξη αποτελεί ο **αποκλεισμός των προσφυγόπουλων από τα δημόσια σχολεία** με τη δημιουργία υποτυπωδών προγραμμάτων μαθημάτων μέσα στα στρατόπεδα.

Από την άλλη μέσα από διάφορα προγράμματα, χρηματοδοτήσεις και κατευθύνσεις επιδιώκει να **ενσωματώσει μορφές αλληλεγγύης** για να «καλύψει» μερικά την έλλειψη δημόσιων δομών και υπηρεσιών κοινωνικής πολιτικής στους πρόσφυγες. Κάθε άλλη μη ελέγξιμη έκφραση αλληλεγγύης στους πρόσφυγες είναι υπό δίωξη και αποκλεισμό, όπως φανέρωσε η άσκηση δίωξης στο σ. Αντωνόπουλο ως εκπρόσωπο του Συντονισμού για το Προσφυγικό, η απαγόρευση εισόδου σε καταυλισμούς άλλων συλλογικοτήτων, σωματείων, του Συντονισμού, ακόμα και των κλιμακίων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η εκκένωση χώρων στέγασης προσφύγων, όπως στο Ορφανοτροφείο στη Θεσσαλονίκη κ.α.

Από τους παραπάνω από **60.000 πρόσφυγες που έχουν εγκλωβιστεί στην Ελλάδα**, μόνο για 9.000, που είναι σε διαδικασία μετεγκατάστασης σε άλλες χώρες της Ε.Ε., υπάρχει μια στοιχειωδώς ανθρώπινη διαβίωση σε ξενοδοχεία και διαμερίσματα με χρηματοδότηση της Ε.Ε. σε Ύπατη Αρμοστεία και ΜΚΟ. Ωστόσο, σε αυτό το πεδίο να εντοπίσουμε τη **διασπάθιση των πολλαπλάσιων χρημάτων της χρηματοδότησης** μέχρι να φτάσουν στις ανάγκες των προσφύγων για διαμονή, σίτιση, περίθαλψη στις διαδρομές μέσω των ΜΚΟ, της Ύπατης Αρμοστείας, του ΔΟΜ, των Υπουργείων Άμυνας και του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

Είναι φανερό ότι στην Ελλάδα θα μείνουν χιλιάδες πρόσφυγες εγκλωβισμένοι και δεν μπορούμε να αντιμετωπίζουμε το θέμα μόνο καλώντας σε «αλληλεγγύη στους πρόσφυγες για αξιοπρεπείς συνθήκες προσωρινής φιλοξενίας για να ταξιδέψουν στις χώρες προορισμού τους», όπως το ΚΚΕ, ούτε μένοντας μόνο στην ανακούφιση ορισμένων εκατοντάδων από όσους μπορεί το κίνημα να συνδράμει, υποβαθμίζοντας την ανάγκη να μιλήσουμε και να αγωνιστούμε για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των χιλιάδων, όπως κάνουν κομμάτια της αυτονομίας-αναρχίας, ούτε να αποσυνδέσουμε το θέμα από τις γενεσιουργές αιτίες του καπιταλιστικού συστήματος, τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τις ευθύνες της κυβέρνησης, όπως κάνουν άλλες δυνάμεις της θεσμικής αριστεράς.

Ανοίγουμε όλη τη βεντάλια για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των προσφύγων. Καθοριστικό παραμένει **οι δράσεις μας να έχουν αντιπολεμικό, αντιιμπεριαλιστικό, αντιΕΕ και αντικυβερνητικό προσανατολισμό και να συνδέουν τον αγώνα υπεράσπισης των δικαιωμάτων των προσφύγων με τον αγώνα για τα δικαιώματα των ντόπιων και**

αντίστροφα.

Στηρίζουμε την πρωτοβουλία του Συντονισμού για το Προσφυγικό που απευθύνεται σε φορείς του κινήματος και στις δυνάμεις της κοινής δράσης για **τη διοργάνωση μιας μεγάλης αντιπολεμικής-αντιπολεμικής- αντιιμπεριαλιστικής πανελλαδικής κινητοποίησης γύρω από τις 20 Οκτώβρη** και για **μια πανελλαδική συνάντηση για αναβάθμιση της δράσης μας στην κατεύθυνση δημιουργίας της κίνησης που έχουμε αποφασίσει στο σώμα.**

Θ. Για την παρέμβαση του NAP στο δημοκρατικό ζήτημα και την αντιφασιστική πάλη.

Με βάση την ανάλυσή μας για την όξυνση του σύγχρονου δημοκρατικού προβλήματος και του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού, διεθνώς, στην ΕΕ και κυρίως στη χώρα μας, χρειάζεται να *ιεραρχήσουμε ξανά στις προτεραιότητές μας, με νέο τρόπο, την παρέμβαση του NAP, της ΝΚΑ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ευρύτερα της μαχόμενης Αριστεράς και των πρωτοποριών του μαζικού κινήματος στο ζήτημα αυτό. Ειδικά, μετά την ανάληψη της κυβερνητικής διαχείρισης από τους ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και τη γενικότερη υποχώρηση του εργατικού λαϊκού κινήματος και του λαϊκού αντιμνημονιακού ριζοσπαστισμού, τροποποιούνται οι συνθήκες της παρέμβασής μας, οι οποίες πρέπει να μελετηθούν βαθύτερα για να χαραχθεί η ανάλογη πολιτική γραμμή. Σε αυτά πρέπει να προστεθεί το κλείσιμο ενός κύκλου με την ΚΕΔΔΕ, τη θετική και αρνητική εμπειρία της οποίας πρέπει να δούμε αυτοκριτικά, όπως και το γεγονός της αδυναμίας μιας ενιαίας προώθησης της παρέμβασης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο δημοκρατικό και αντιφασιστικό κίνημα.*

...

Η Π.Ε. του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 24 Σεπτέμβρη 2016

[Tweet](#)
